

Zadeva C-443/03

Götz Leffler proti Berlin Chemie AG

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden)

„Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Vročanje sodnih in zunajsodnih
pisanj – Neobstoj prevoda pisanja – Posledice“

Sklepni predlogi generalne pravobranilke C. Stix-Hackl, predstavljeni
28. junija 2005 I - 9614
Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 8. novembra 2005 I - 9637

Povzetek sodbe

- 1. Prosto gibanje oseb – Pravosodno sodelovanje v civilnih in gospodarskih zadevah – Vročanje sodnih in zunajsodnih pisanj – Uredba št. 1348/2000 – Neobstoj določb v Uredbi o posledicah določenih dejanj – Uporaba nacionalnega prava – Pogoji – Spoštovanje načel enakovrednosti in učinkovitosti – Obseg (Uredba Sveta št. 1348/2000)*

2. *Prosto gibanje oseb – Pravosodno sodelovanje v civilnih in gospodarskih zadevah – Vročanje sodnih in zunajsodnih pisanj – Uredba št. 1348/2000 – Vročitev pisanja, sestavljenega v jeziku, ki ni uradni jezik zaprosene države članice, ali v jeziku izvirne države članice, ki ga naslovnik razume – Nadomestna rešitev za to situacijo tako, da se pošlje prevod pisanja – Načini – Uporaba nacionalnega prava – Pogoji (Uredba Sveta št. 1348/2000, člen 8)*

1. V primeru pravne praznine glede določb Skupnosti je notranji pravni red vsake države članice tisti, ki uredi postopkovna pravila pravnih sredstev, namenjenih za varovanje pravic, ki jih stranke izvedejo iz neposrednega učinka prava Skupnosti. Vendar pa ti načini ne morejo biti manj ugodni od teh, ki se nanašajo na pravice, katerih izvor bi bil v notranjem pravnem redu (načelo enakovrednosti), in v praksi ne morejo onemogočiti ali preveč otežiti izvedbe pravic, ki jih daje pravni red Skupnosti (načelo učinkovitosti). Poleg tega mora načelo učinkovitosti pripeljati do tega, da nacionalni sodnik uporabi postopkovna pravila, ki jih določa njegov notranji pravni red, le toliko, da ne ogrozijo obstoja in namena Uredbe. Iz tega sledi, da kadar Uredba št. 1348/2000 o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah ne predvideva posledic določenih dejanj, je nacionalni sodnik tisti, ki v načelu uporabi svoje nacionalno pravo ob upoštevanju polne učinkovitosti prava Skupnosti, kar ga lahko pripelje do tega, da se, če je to potrebno,

nacionalno pravilo, ki je bilo določeno ob upoštevanju izključno notranjega položaja, ne uporabi za zadevni čezmejni položaj.

(Glej točke od 49 do 51.)

2. Člen 8 Uredbe št. 1348/2000 o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah je treba razlagati tako, da kadar je naslovnik pisanja le-to zavrnil, ker ni bilo sestavljeno v uradnem jeziku zaprosene države članice ali v jeziku izvirne države članice, ki ga ta naslovnik razume, se lahko zagotovi nadomestna rešitev za to situacijo tako, da se v

najkrajšem možnem roku pošlje prevod pisanja na načine, ki jih predvideva ta uredba.

uredbo, je nacionalni sodnik tisti, ki uporabi svoje nacionalno procesno pravo tako, da se ob spoštovanju namena Uredbe zagotovi njen polni učinek.

Za rešitev težav, povezanih z načinom, na katerega je treba zagotoviti nadomestno rešitev, kadar ni zagotovljen prevod, in ki niso predvidene s to

(Glej točki 53 in 71
ter točki 1 in 2 izreka.)